

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Davidem Stoškem v insolvenční věci

dlužníka: **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.**, IČO: 26823357
sídlem Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava-Vítkovice
zastoupen advokátem JUDr. Richardem Mencnerem
sídlem Milíčova 1670/12, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

za účasti **Krajského státního zastupitelství v Ostravě**
sídlem Na Hradbách 21, 729 01 Ostrava

o návrhu insolvenčního správce ze dne 25. 3. 2019 (dok. č. B571) na vydání předběžného opatření

takto:

V insolvenční věci dlužníka soud nařizuje předběžné opatření v tomto znění:

- I. Soud prodlužuje lhůtu stanovenou výrokem II. usnesení č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B562 ze dne 27. 2. 2019 z původního data 31. 3. 2019 na nové datum 30. 6. 2019.
- II. Společnost VÍTKOVICE, a.s., IČO: 45193070, se sídlem Vítkovice 3020, 703 00 Ostrava, je povinna zřídit, a to včetně sdělení validních přístupových údajů, a udržovat v platnosti Mgr. Bc. Davidovi Vandrovcovi, insolvenčnímu správci dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., IČO: 26823357, se sídlem Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava-Vítkovice, čtyři uživatelské přístupy (účty) k informačnímu systému provozovaného povinnou na bázi SW Oracle E-Business a k účetním datům ve vlastnictví či správě dlužníka uložených v tomto k informačnímu systému provozovaného povinným na bázi SW Oracle E-Business a k účetním datům ve vlastnictví či správě dlužníka uložených v tomto informačním systému v rámci plnění dříve platné Smlouvou o poskytování služeb, č. 915/0012/04 ze dne 19. 4. 2004, ve znění pozdějších dodatků, na paměťových úložištích užívaných povinnou při současném zachování veškerých funkcionalit informačního systému nutných k vedení účetních, daňových a jiných povinných evidencí dlužníkem, a to v období ode dne nabytí účinků tohoto předběžného opatření do 1. 7. 2019.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 25. 8. 2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 byl zjištěn úpadek dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., IČO: 26823357, se sídlem Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava-Vítkovice. Totožným rozhodnutím byl insolvenčním správcem dlužníka ustanoven Mgr. Bc. David Vandrovec, se sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha. Usnesením soudu ze dne 15. 12. 2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 byla

povolena reorganizace dlužníka, která byla následně usnesením ze dne 7. 8. 2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B281 přeměna na konkurs a k tomuto dni také nastaly účinky prohlášení konkursu na majetek dlužníka.

2. Podáním ze dne 25. 3. 2019 (dok. č. B571) navrhl insolvenční správce dlužníka o vydání předběžného opatření, kterým by soud zavázal společnost VÍTKOVICE, a.s., IČO: 45193070, se sídlem Vítkovice 3020, 703 00 Ostrava (dále také „povinná“), k poskytnutí nezbytné součinnosti insolvenčnímu správci, a to jednak za účelem uchování nepoškozených dat na serverech povinné, a jednak i při jejich exportu na servery nového poskytovatele, jakož i k poskytnutí přístupu k těmto datům v rámci informačního systému provozovaného povinnou a paměťovým úložištěm užívaných povinnou. Dále se domáhal, aby soud uložil povinné zdržet se jakýchkoli jednání vedoucích k poškození, neoprávněnému zpracování či likvidaci dat ve vlastnictví či správě dlužníka.
3. Výše uvedený návrh skutkově navazuje na návrh insolvenčního správce ze dne 22. 2. 2019 (dok. B558), jemuž bylo vyhověno usnesením č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B562 ze dne 27. 2. 2019 a jímž byla povinné:
 - i. uložena povinnost poskytnutí součinnosti insolvenčnímu správci v souvislosti s uschováním, označením a následným exportem veškerých dat ve vlastnictví či správě dlužníka uložených na paměťových úložištích povinné, kterážto součinnost spočívá v zajištění technického přístupu insolvenčního správce a jím určených osob k příslušným datům a v umožnění přesunu těchto dat z paměťových úložišť povinné na paměťová úložiště určená insolvenčním správcem (výrok I.) a
 - ii. uložena povinnost zdržet se jakýchkoliv jednání, jež by vedla k likvidaci, poškození, znehodnocení či neoprávněnému zpracování dat ve vlastnictví či správě dlužníka, a povinnost s péčí řádného hospodáře chránit tato data před ztrátou, poškozením, znehodnocením a před jejich neoprávněným zpracováním, a to v období ode dne nabytí účinků tohoto předběžného opatření do 31. 3. 2019 (výrok II.).
4. V návrhu ze dne 25. 3. 2019 insolvenční správce nově tvrdí, že:
 - i. Povinná dne 1. 3. 2019 zrušila veškeré přístupy Dlužníka k účetním modulům EBS obsahujícím účetní data Dlužníka zřízené za účelem vedení účetnictví Dlužníka ze strany zaměstnanců společnosti VÍTKOVICE ACCOUNTING a.s., IČO: 27821323, se sídlem Ruská 2887/101, Vítkovice, 703 00 Ostrava, doručovací číslo: PSČ 706 02. V důsledku ztráty přístupu k účetním modulům EBS nemůže Dlužník vést účetní a další povinně vedené evidence, zejména není sto aktuálně zpracovat přiznání k DPH (ve lhůtě do 25. 3. 2019) a přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2018 (ve lhůtě do 1. 4. 2019).
 - ii. V důsledku rozvoje funkcionalit EBS („customizace“) hrazeného povinnou není možné provést export dat týkajících se dlužníkovy účetnictví (dále jen Data“) do prostředí EBS odpovídající standartní licenci zajištěné insolvenčním správcem, aniž by to ovlivnilo využitelnost a zpracovatelnost Dat v prostředí EBS odpovídající standartní licenci.
 - iii. Za daných podmínek není export Dat v časovém rámci předběžného opatření usnesením č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B562 ze dne 27. 2. 2019 technicky proveditelný, při neposkytnutí kopie produkčního prostředí ze strany povinného.
 - iv. Povinná odmítá poskytnout kopii vlastního produkčního prostředí EBS.

5. Z důvodů uvedených v odst. 5 se insolvenční správce domáhá, aby soud předběžným opatřením uložil povinné:
- i. povinnost poskytnutí součinnosti insolvenčnímu správci v souvislosti s uschováním, označením a následným exportem veškerých dat ve vlastnictví či správě dlužníka uložených na paměťových úložištích povinné, kterážto součinnost spočívá v zajištění technického přístupu insolvenčního správce a jím určených osob k příslušným datům a v umožnění přesunu těchto dat z paměťových úložišť povinné na paměťová úložiště určená insolvenčním správcem;
 - ii. povinnost zdržet se jakýchkoliv jednání, jež by vedla k likvidaci, poškození, znehodnocení či neoprávněnému zpracování dat ve vlastnictví či správě dlužníka, a povinnost s péčí řádného hospodáře chránit tato data před ztrátou, poškozením, znehodnocením a před jejich neoprávněným zpracováním, a to v období ode dne nabytí účinků tohoto předběžného opatření do 30. 6. 2019 a
 - iii. zřídit (včetně sdělení validních přístupových údajů) a udržovat v platnosti čtyři uživatelské přístupy (účty) k informačnímu systému provozovaného povinnou na bázi SW Oracle E-Business a k účetním datům ve vlastnictví či správě dlužníka uložených v tomto k informačnímu systému provozovaného povinným na bázi SW Oracle E-Business a k účetním datům ve vlastnictví či správě dlužníka uložených v tomto informačním systému na paměťových úložištích užívaných povinnou při současném zachování veškerých funkcionalit informačního systému nutných k vedení účetních, daňových a jiných povinných evidencí dlužníkem, a to v období ode dne nabytí účinků tohoto předběžného opatření do 31. 7. 2019
6. Opodstatněnost svého návrhu a naléhavost předběžného opatření insolvenční správce spatřuje ve skutečnosti, že dle jeho názoru je zcela nemožné provést kompletní export dat ve funkční podobě ve lhůtě stanovené předběžným opatřením č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B562 ze dne 27. 2. 2019. Zároveň insolvenční správce ve své žádosti shledává zásadní právní zájem na dočasné úpravě poměrů, když předmětná data jsou z převažující části tvořena účetními doklady dlužnice, jež mají význam nejen pro činnost dlužnice, ale rovněž pro další postup insolvenčního správce v rámci řízení, a to jak pro proces zpeněžování majetkové podstaty dlužnice, tak i pro samotné ukončení konkursu. Případným znehodnocením dat pak dle insolvenčního správce dojde nejen k poškození majetkové podstaty, ale může dojít také k poškození právních zájmů jiných subjektů (např. z důvodu nedostupnosti dat v důsledku jejich předčasné likvidace či ohrožení osobních údajů subjektů, jichž se data týkají). Insolvenční správce pak rovněž poukázal na skutečnost, že ze Smlouvy ani z právních předpisů nevyplývá oprávnění povinná data smazat, přičemž náklady povinné s poskytnutím součinnosti budou dle správce zcela zanedbatelné oproti újmě, jež by mohla vzniknout dlužnici v případě jakéhokoli poškození uchovávaných dat. Celkovou situaci má pak dle insolvenčního správce navíc ztěžovat odmítavý postoj povinné.
7. Dle insolvenčního správce je zřejmé, že architektura a technické řešení systému EBS bylo zvoleno tak, že bez součinnosti ze strany povinné je prakticky vyloučeno efektivní odtržení činnosti Dlužníka od závislosti na poskytování služeb povinným, a to především v oblasti účetnictví Dlužníka, aniž by byla umožněna kontinuita činnosti Dlužníka. Technické řešení EBS zjevně není pro Dlužníka příznivé. Insolvenční správce zdůrazňuje, že Dlužník se do systému EBS zapojil v rámci plnění informační strategie nastavené

povinným v rámci koncernového řízení, přičemž Dlužník v žádném případě nezamýšlel, resp. s péčí řádného hospodáře neměl, být v zásadě neoddělitelně provozně propojen s povinným. Takový stav není zjevně v zájmu Dlužníka, jako samostatná entity obdařené právní subjektivitou. Ze Smlouvy nevyplývá, že by snad Dlužník schválil, resp. byl srozuměn s tím, že Data svěřená ke zpracování povinnému nebude možné časově a ekonomicky efektivně získat zpět za účelem zpracovávání těchto Dat ve vlastní licenci EBS či v jiném informačním systému, a to tak, aby nedošlo k narušení kontinuity v činnosti Dlužníka. Výměna dat mezi společnostmi dříve ovládanými povinným v rámci jednoho produkčního prostředí EBS, a především technického řešení tohoto systému jsou důsledky rozhodnutí přijatých povinným v rámci jeho jednotné koncernové informační strategie. Z pohledu Dlužníka se tak jedná o negativní důsledky vlivu vlivné osoby. Dlužník tak žádným způsobem nezavinil časovou a technickou náročnost exportu Dat a tím ani aktuální nutnost přechodného přístupu k účetním modulům EBS. Insolvenční správce zdůrazňuje, že se Dlužník na vývoji a rozvoji produkčního prostředí EBS nákladově podílel minimálně v rozsahu cca 50 mil. Kč, jak vyplývá z přiložených smluv, faktur a přehledu plateb společnosti NESS Czech s.r.o. – z toho lze usoudit, že podstatná část, byť nikoliv zcela všechny, customizací systému EBS, které objednal a uhradil Dlužník, jsou ve vlastnictví Dlužníka. Tyto customizace jsou aktuálně bez dalšího používány uživateli systému EBS, a to bez výslovného svolení Dlužníka a bez náhrady. Systém EBS provozovaný povinným je tak možné zčásti považovat za duševní vlastnictví vlastnictví Dlužníka. I z toho důvodu lze požadavek na omezený a částečný přístup k EBS považovat za přiměřený a oprávněný.

8. Povinná se k návrhu správce vyjádřila ve svém podání ze dne 27. 3. 2019 (dok. B572), v němž uvedla, že informace týkající se smluvního vztahu jsou v návrhu správce popsány zkráceně a neúplně. Předně povinná namítla, že insolvenční správce dlouhodobě neplnil závazky ze Smlouvy, nehradil sjednanou odměnu a k přerušování poskytování služeb povinnou tedy došlo ve snaze minimalizovat možné škody. Povinná zdůraznila, že insolvenční správce byl k záloze a exportu dat vyzván již přípisem ze dne 31. 1. 2019 a poskytnutá lhůta tak činila nejméně 1 měsíc, přičemž správce se měl dříve zavázat, že je schopen do 28. 2. 2019 zajistit nový systém, do kterého měly být data přeneseny. Zároveň je dle názoru povinné i nadále možné provést zálohu v původně stanovené lhůtě a bez nařízení předběžného opatření, na jehož nařízení tak není dán naléhavý právní zájem. Z další části vyjádření povinné poté vyplývá, že příčinou vzniklé situace je zejména nečinnost samotného insolvenčního správce, jenž nedbal výzev povinné, průběžně nechránil s náležitou péčí data dlužnice a nyní pouze přenáší své vlastní povinnosti na povinnou a prohlubuje škody na její straně. Předloženému návrhu na vydání předběžného opatření pak povinná dále vytýká jeho značnou neurčitost a nesrozumitelnost, násobení závazků a nákladů kladených na povinnou, jakož i možnost ohrožení a neoprávněného užití dat třetích osob. Závěrem poté povinná poukázala na skutečnost, že Smlouva má být ukončena ke dni 28. 2. 2019, a k tomuto dni tedy i zaniká základ pro správu dat. Následné odstranění dat z paměťových uložišť je tak dle povinné pouze prostředkem bránícím jejich zneužití, a nikoliv šikanózním jednáním s cílem poškodit majetkovou podstatu dlužnice.
9. Z listin předložených insolvenčním správcem v rámci návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 22. 2. 2019 (dok. č. B558) a návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 25. 3. 2019 (dok. č. B571) soud má za osvědčené, že povinná jako zhotovitelka dle Smlouvy o poskytování služeb, č. 915/0012/04, ze dne 19. 4. 2004, ve znění pozdějších dodatků (dále jen „Smlouva“), je povinna poskytovat dlužnici služby spočívající v provozování informačních systémů, přičemž součástí provozování je vedení a uchovávání databází účetních a jiných dat ve vlastnictví či správě dlužnice na

počítačových serverech dlužnice. Podle Smlouvy o rozvoji funkcionality IS ORACLE eBS v roce 2015 pro VPE ze dne 15. 4. 2015 a Smlouvy o rozvoji funkcionality IS ORACLE eBS v roce 2012 pro VPE ze dne 21. 5. 2012 je zřejmé, že dlužník se jako objednatel podílel na rozvoji (customizaci) funkcionality EBS. Z přehledu uhrazených závazků dlužníka vůči spol. NESS Czech spol. s r.o. je patrné, že dlužník společnosti NESS Czech spol. s r.o. jako zhotoviteli dle výše uvedených smluv hradil úplatu za provedené customizace. Povinná měla insolvenčnímu správci dne 15. 3. 2018 oznámit, že v souladu se Smlouvou pozastavuje poskytování sjednaných služeb, když dlužníci nebyla uhrazena platba plnění dle Smlouvy. Následně povinná dopisem ze dne 19. 11. 2018 vyzvala insolvenčního správce k úhradě pohledávky ceny plnění Smlouvy v celkové výši 17 435 196,03 Kč, z čehož částka ve výši 12 210 707,54 Kč byla účtována za plnění Smlouvy před prohlášením konkursu na majetek dlužnice a úhrada ve výši 5 224 488,49 Kč odpovídá ceně za plnění Smlouvy před prohlášením konkursu. Insolvenční správce uhradil požadovanou odměnu co do částky 5 225 864,18 Kč a to dne 12. 12. 2018, přičemž dne 31. 1. 2019 byl správce písemně vyzván povinnou k úhradě zbylé části odměny s tím, že pokud danou výzvu ke dni 28. 2. 2019 nesplní, odstoupí povinná od Smlouvy a bude nucena uchovávaná data dlužnice smazat, když dlužnice pozbude nárok na využívání serverů povinné. Vzhledem k těmto okolnostem zahájil insolvenční správce jednání ve věci přenosu dat na nového poskytovatele a současně povinnou požádal o součinnost při exportu dat a poskytnutí přiměřené lhůty pro provedení nutných úkonů a to do dne 31. 3. 2019. K uvedené žádosti povinná dne 19. 2. 2019 správci sdělila, že s prodloužením lhůty pro ponechání dat na svých serverech může souhlasit pouze za předpokladu, že dojde k úhradě minimálně poloviny doposud nezaplacené odměny, tj. částky ve výši 6 107 894, 77 Kč. Z dopisu insolvenčního správce povinné ze dne 11. 3. 2019 pak vyplývá, že povinná znemožnila společnosti VÍTKOVICE ACCOUNTING a.s. do systému Oracle E-Business, resp. přístup k datům dlužníka.

10. Povinná se k návrhu správce vyjádřila ve svém podání ze dne 25. 2. 2019 (dok. 560), v němž uvedla, že informace týkající se smluvního vztahu jsou v návrhu správce popsány zkráceně a neúplně. Insolvenční správce po nařízení předběžného opatření ze dne 27. 2. 2019 postupoval pasivně a nebyl schopen předložit dostatečnou specifikaci dat, jejichž exportu se domáhá. Rozsah dat požadovaných insolvenčním správcem a navržený způsob exportu je v rozporu s právními předpisy a smluvními ujednáními, kterými je povinná vázána. Insolvenční správce je schopen pro vedení účetnictví a zpracování daňových přiznání vycházet z dat exportovaných dlužníkem. Customizace objednané dlužníkem sloužily pouze pro potřeby dlužníka, povinná hradila obecné customizace, které využívají všechny společnosti koncernu v rámci systému Oracle eBS, vytvořením kopie produkčního prostředí by došlo k odcození majetku povinné.
11. Dle ust. 229 odst. písm. c) zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „IZ“), nestanoví-li zákon jinak, je v době od prohlášení konkursu osobou s dispozičními oprávněními ve vztahu k majetkové podstatě insolvenční správce.
12. Podle ust. § 82 odst. 1 IZ, předběžné opatření v insolvenčním řízení může insolvenční soud nařídit i bez návrhu, nestanoví-li zákon jinak. Navrhovatel předběžného opatření, které by insolvenční soud mohl nařídit i bez návrhu, není povinen složit jistotu. Povinnost složit jistotu jako navrhovatel předběžného opatření nemá dlužník.
13. Podle ust. § 76 odst. 1 písm. e) o.s.ř. může být předběžným opatřením účastníku uloženo zejména, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snašel.

14. Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř., je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.
15. Po zvážení všech okolností a podaných vyjádření ve věci dospěl soud k závěru, že v daném okamžiku je nezbytné návrhu na vydání předběžného opatření vyhovět způsobem, jak je uvedený ve výrokové části tohoto usnesení. Klíčovým faktorem pro posouzení důvodnosti návrhu na vydání předběžného opatření je zde význam účetních a jiných dat týkajících se dlužníka, tedy že jsou pro další řádný průběh konkursu nezbytná, a proto musí být zajištěno jejich uchování na nezbytně nutnou dobu. Z hlediska povinné jako aktuálního správce dat tato nezbytně nutná doba představuje časový úsek končící úplným předáním dat do správy insolvenčního správce (osoby jím určené). Dalším významným faktorem je skutečnost, že funkční export Dat do systému zajištěného insolvenčním správcem se ukázal po technické stránce velmi problematický a neuskutečnitelný v časové lhůtě stanovené předběžným opatřením č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B562 ze dne 27. 2. 2019 (problematicnost exportu Dat z hlediska jejich následné standartní zpracovatelnosti povinný ostatně nijak nezpochybňuje). Úspěšný export Dat je přitom zásadní jak pro další výkon činnosti insolvenčního správce, tak i pro samotnou povinnou z důvodu odstranění zátěže, která s přetrvávající správou Dat souvisí. Konečně nelze pominout i skutečnost, že odepřením přístupu k účasti Dlužníka je insolvenčnímu správci efektivně bráněno ve výkonu jeho činnosti a plnění zákonných povinností.
16. Pokud povinná proti navrženému předběžnému opatření brojila námitkami týkajícími se dosavadní pasivity insolvenčního správce, soud je výhradně pro účely posouzení důvodnosti předběžného opatření vyhodnotil jako irelevantní, nicméně mohou být významné z hlediska posouzení řádnosti výkonu funkce (což však není předmětem tohoto rozhodnutí). Povinná v souvislosti s tím tvrdí, že pokračující správou dat pro ni vznikají nemalé náklady, tyto však nikterak důvěryhodně nedokládá. Pakliže namítá, že nebyly dosud uhrazeny její veškeré pohledávky za majetkovou podstatou, je nutno zdůraznit, že standartním způsobem jejich uplatnění v případě nesouhlasu insolvenčního správce je postup podle ust. § 203 odst. 4 IZ, přičemž není sporu o tom, že zapodstatové pohledávky povinné, které vznikly po prohlášení konkursu na majetek dlužníka, jsou insolvenčním správcem hrazeny.
17. Povinná rovněž nijak neosvědčila jí vyjádřené pochybnosti o podílu dlužníka na customizaci dat a jeho duševním (spolu)vlastnictvím na systému EDB provozovaném povinnou.
18. Pokud povinná vyjadřuje obavy z „odcizení“ dat v důsledku zkopírování prostředí EDB, je patrné, že insolvenční správce navrhl toto řešit okamžitým vymazáním dat týkajících jiných osob, než dlužníka. Z podání povinné přitom není zřejmé, proč takové (obdobné) technické řešení není ochotna akceptovat, rovněž neuvedla, zda je problematiku zkopírování cizích dat možno řešit jinak, způsobem pro povinnou přijatelným.
19. Soud podotýká, že předběžné opatření není sankcí namířenou proti povinné a rovněž ani absolutní aprobační veškerých úkonů insolvenčního správce. Skutečnost, že insolvenční správce není schopen provést přenos dat v určeném termínu, ať již z důvodu vlastní pozdní reakce, komplikací při jednání stran a zajišťování nového systému, technických úskalí či v důsledku navrstvení mnoha různých faktorů, však nemůže jít k tíži dlužníka a je nepřijatelné, aby takto došlo k ohrožení jeho majetkové podstaty, které by znamenalo

nejen poškození dlužníka samotného, ale dotklo by se rovněž řady jiných subjektů, v tom i věřitelů a jejich oprávněných zájmů. Ačkoliv soud respektuje stanovisko povinné jako jedné z většinových věřitelů, upozorňuje, že se nejedná pouze o její zájmy, které je nutné chránit. V této chvíli je nezbytné především zajistit řádnou ochranu klíčových účetních dat dlužníka, což by ostatně měl být hlavní a společný cíl všech zúčastněných stran a právě naplnění tohoto cíle sledoval rovněž soud při rozhodování o předběžném opatření. Ať již insolvenční správce postupoval ve věci dostatečně rychle či ne, a bez ohledu na údajnou namítanou nátlakovost jednání povinné, soud má vzhledem k technickým aspektům věci (obstarání nového datového uložistiště, sjednání příslušné licenční smlouvy, řádný a bezpečný export dat atd.) a jejich zjevné časové náročnosti, za zřejmé, že aktuálně je nemožné provést kompletní přenos všech Dat ve funkční podobě v původně určeném termínu. Nařízení předběžného opatření a prodloužení lhůty je tak v současnosti jediným dostupným prostředkem jak zabezpečit data dlužníka a umožnit jejich zachování pro majetkovou podstatu. Bez tohoto opatření by s největší pravděpodobností došlo k jejich nevratné likvidaci ze strany povinné, jak bylo několikrát avizováno. V tomto bodě pak soud nemůže souhlasit s povinnou, že smazání dat je nástrojem pro jejich ochranu. Je přirozené, že podstatou ochrany je směřování k zachování a nikoliv ke zničení chráněného. Samozřejmě i smazání lze v obecné rovině pokládat za způsob ochrany, avšak je to způsob definitivní a bez zálohy nezvratitelný, který je krajně nevhodný zvláště mají-li být předmětem dané ochrany citlivá data a osobní údaje, které jsou stěžejní jak pro potřeby zainteresovaných subjektů, tak i pro další průběh insolvenčního řízení. Smazání těchto dat bude ztrátou nejen pro majetkovou podstatu, ale dojde rovněž jejich zneprístupnění pro další osoby, a to při naprostém nerespektování zákonných lhůt povinného uchovávání. Soud tedy musí přisvědčit insolvenčnímu správci, že zde je dán naléhavý právní zájem na úpravě poměrů účastníků, a to za účelem zabezpečení dat ve vlastnictví dlužníka do doby, než bude vhodným způsobem zajištěn jejich přenos a uschování. Jak již bylo dříve zdůrazněno, na celou záležitost je potřeba nahlížet z širší perspektivy a se zohledněním zájmů všech dotčených stran včetně dlužníka, subjektů s ní provázaných a dalších věřitelů, přičemž újma způsobená předčasným a ve své podstatě „sankčním“ odstraněním dat by byla značně citelnější a měla by hlubší dopady na poměry účastníků než je dočasné a poměrně krátkodobé zavázání povinné k poskytnutí součinnosti. Formulace výroku předběžného opatření je zde do značné míry ovlivněna právě technickými aspekty věci a požadavek podrobného vylíčení by byl vzhledem k množství obsahu dat, jež by bylo nutné popsat a specifikovat, značně nepřiměřený. Jde-li pak o otázku přiměřenosti navržené úpravy, insolvenční správce ve svém návrhu výslovně uvádí, že má k dispozici dostatek peněžních prostředků pro pokrytí případných nákladů vzniklých na straně povinné v souvislosti s poskytováním součinnosti a i v tomto ohledu lze mít tedy za to, že předběžné opatření zásadně povinnou nezatíží a případné ztráty a účelně vynaložené náklady budou řádně kompenzovány.

20. Pokud se týká doby, po kterou má povinná umožnit přístup insolvenčnímu správci k informačnímu systému provozovaného povinnou na bázi SW Oracle E-Business a k účetním datům ve vlastnictví či správě dlužníka uložených v tomto k informačnímu systému provozovaného povinným na bázi SW Oracle E-Business, soud uložil dobu kratší, a to do 1. 7. 2019, kteréžto datum odpovídá termínu do něhož může správce daně povolit odklad podání daňového přiznání.
21. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Lhůta k podání odvolání začíná dlužníkovi běžet ode dne, kdy mu bylo toto rozhodnutí doručeno zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 a § 75 IZ).

Předběžné opatření nabývá účinnosti okamžikem zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku.

Ostrava 29. března 2019

Mgr. David Stošek v. r.
samosoudce